

De minister van Justitie
Mr.dr. E.M.H. Hirsch Ballin
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

datum 26 november 2007
betreft Ontwerpbesluiten JBZ-Raad
kenmerk 132638.60U

Geachte heer Hirsch Ballin,

Zoals reeds vermeld in het JBZ-instemmingsbesluit van de Eerste Kamer d.d. 6 november 2007, heeft de commissie voor de JBZ-Raad op 20 november jl. een inhoudelijke bespreking gewijd aan een aantal Europese ontwerpbesluiten. Deze bespreking heeft de commissie aanleiding gegeven tot het maken van de volgende opmerkingen en het stellen van de volgende vragen.

Ontwerpbesluit tot oprichting van de Europese politiedienst (Europol)¹

De leden van de **CDA**-fractie delen de zorgen en kritiekpunten van de Nederlandse regering ten aanzien van het ontwerpbesluit Europol, zoals verwoord in het BNC-fiche en de geannoteerde Raadsagenda's. Wel heeft zij nog een vraag naar aanleiding van de uitbreiding van het mandaat van de Europese politiedienst met bevoegdheden ten aanzien van grensoverschrijdende criminaliteit. In bijlage I bij het ontwerpbesluit wordt in dit kader onder meer verwezen naar racisme en vreemdelingenhaat. Het is de aan het woord zijnde leden echter niet duidelijk wat specifiek van dit punt de grensoverschrijdende dimensie is. Kan de regering hier een toelichting op geven?

De leden van de **VVD**-fractie lezen in het ontwerpbesluit dat gedacht wordt aan het toekennen van operationele bevoegdheden aan functionarissen van Europol. Graag vernemen deze leden welke mogelijkheden de Raad hier voor ogen heeft. Welke mogelijkheden zouden de Europolfunctionarissen concreet moeten krijgen? En wat is het standpunt van de Nederlandse regering in deze?

De leden van de **SP**-fractie willen graag meer weten over de omzetting van het Europolverdrag in een Raadsbesluit, vooraleer besloten wordt over het al dan niet verlenen van instemming aan het onderhavige voorstel. De omzetting haalt belangrijke bevoegdheden weg bij de nationale parlementen, de mogelijkheden om toezicht te houden

¹ COM(2006)817 – meest recent ontvangen raadsdocument: 14318/07

datum 26 november 2007
kenmerk 132638.60U
blad 2

op het groeiende aantal bevoegdheden, taken en activiteiten en het recht om een veto uit te spreken over uitbreiding van de omvang van Europol.

Nadat Europol in 1999 operationeel werd, zijn dit jaar drie protocollen in werking getreden, die tot aanzienlijke uitbreiding van werkterrein en competenties hebben geleid. Omzetting van het Verdrag in een Raadsbesluit zet die trend door. In principe mag Europol zich, zo lijkt het in de ogen van de SP-fractie, met alle vormen van misdaad gaan bemoeien, ook de niet georganiseerde vormen ervan, waar de bevoegdheden tot nu toe beperkt waren. Europol mag, indien dit voorstel wordt aangenomen, zich gaan bezighouden met het coördineren, organiseren en implementeren van onderzoek en operationele acties. Deze leden vernemen graag van de regering in hoeverre daarmee inbreuk gemaakt wordt op de bevoegdheden van de nationale politieke en justitiële diensten.

Voorts vragen deze leden naar de financiële behoeften van de Europese politiedienst in de nabije toekomst. Vreemd genoeg worden de taken uitgebreid, terwijl de middelen in de begroting in meerjarenperspectief worden verminderd. Kan de regering toelichten hoe een en ander met elkaar te rijmen valt?

De leden van de SP-fractie vinden het ten slotte opvallend dat nationale en Europese parlementaire controle op initiatieven, planning en activiteiten in het ontwerpbesluit niet helder worden geregeld. Opnieuw graag een toelichting van de regering.

De fractie van **GroenLinks** acht een goede inbedding van Europol in de Europese veiligheidsarchitectuur van belang. In het raadsbesluit dient dan ook met name rekening te worden gehouden met de verhouding tussen Europol en de andere EU-organen. De aan het woord zijnde leden zijn benieuwd naar de visie van de Nederlandse regering op deze samenwerking in het algemeen en het uiteindelijke doel in het bijzonder.

Deze leden willen voorts benadrukken dat de meerwaarde van een orgaan als Europol juist is gelegen in de bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit. De uitbreiding van het mandaat, waaraan op dit moment wordt gewerkt, mag dan ook niet leiden tot verwatering van de activiteiten die zijn gericht op de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit.

Mede in dit kader vragen de leden van de **GroenLinks**-fractie, daarin gesteund door de leden van de fractie van **PvdA**, of Europol zich niet op enkele belangrijke prioriteiten zou moeten richten, in plaats van het enkel uitdijen qua taken en bevoegdheden? Waarom, zo vragen deze leden, moet Europol zelf de beschikking krijgen over operationele bevoegdheden, wanneer het orgaan zich met name bezig houdt dan wel zou moeten houden met het analyseren van door anderen opgespoorde en aangedragen informatie? Daarbij komt nog dat het verrichten van operationele activiteiten hele andere vaardigheden vergt.

datum 26 november 2007
kenmerk 132638.60U
blad 3

De leden van de fractie van **GroenLinks** hebben een aantal opmerkingen naar aanleiding van een onderzoek van prof.mr.dr. P.C. van Duyne.² Hij stelt dat de jaarlijkse inventarisatie van Europol zinloze besteding van geld en menskracht is. Er zouden geen eenduidige begrippen zijn en de inventarisatie vindt plaats op basis van slechte vragen en methodieken, waardoor het resultaat nauwelijks iets zegt. Wat is in deze het oordeel van de Nederlandse regering? Heeft zij vertrouwen in de huidige kwaliteit van de inventarisaties of is zij van mening dat deze kan worden verbeterd? Indien dat laatste het geval is, aan welke verbetermogelijkheden denkt de regering dan?

Van Duyne stelt voorts dat het raar is om Europol zelf de dreigingsanalyses te laten uitvoeren, omdat deze analyse beïnvloedt kan worden door een zeker eigenbelang. Het ware daarom beter, aldus Van Duyne, om de dreigingsanalyses onafhankelijk te laten doen. Daarnaast pleit hij voor onafhankelijk onderzoek naar functioneren Europol. De leden van de GroenLinks-fractie zouden graag vernemen of de Nederlandse regering deze stellingname deelt.

De leden van de fractie van GroenLinks lezen in Hoofdstuk 1 van het ontwerpbesluit, waarover de Raad reeds politieke overeenstemming heeft bereikt, dat het Europees Parlement niet langer betrokken wordt bij de vaststelling van de prioriteiten van Europol. Zij vinden dit zorgelijk en onwenselijk. Juist nu het mandaat wordt uitgebreid zou de parlementaire controle eerder versterkt moeten worden. Wat is de reden van deze beperking? Blijft er nog enige parlementaire controle op Europol over, en zo ja, wat is daarvan dan de omvang? De aan het woord zijnde leden zouden voorts graag vernemen van de regering in hoeveel lidstaten de Europolverbindingsofficieren onder nationale parlementaire controle staan.

Het is deze leden niet duidelijk of het Europol Information System, waarnaar wordt verwezen in Hoofdstuk 2 van het ontwerpbesluit, voldoet aan de eisen van het ontwerpbesluit bescherming persoonsgegevens. Indien dit wel het geval is, wat is dan de verhouding tot overweging 24 bis van dat kaderbesluit, waarin staat dat de "genoemde systemen door dat kaderbesluit onverlet worden gelaten".

De leden van de GroenLinks-fractie krijgen voorts graag informatie over de rol van het Gemeenschappelijk Controleorgaan Europol en de Europese Toezichthouder Gegevensbescherming (EDPS) bij de totstandkoming van het Raadsbesluit. Zij hebben verschillende malen kritiek geuit op de voorliggende onderhandelingsdocumenten. Op welke wijze is tot nog toe aan hun kritiek gehoor gegeven? Welke kritiekpunten resteren er momenteel nog? En welke rol heeft Nederland gespeeld bij het tegemoetkomen aan de kritiekpunten van genoemde toezichthouders?

Specifiek ten aanzien van artikel 12 lid 2 sub e en f vragen de aan het woord zijnde leden waarom ervoor gekozen is dat zo veel gegevens mogelijk in het Europol Information System kunnen worden opgenomen, zoals bijvoorbeeld de 'whereabouts' van een persoon,

² Zie ook: "Achter elke boom een crimineel" - NRC Handelsblad, 8 november 2007

datum 26 november 2007
kenmerk 132638.60U
blad 4

diens rijbewijzen, etc. Kan niet worden volstaan met de strikt noodzakelijke persoonsgegevens?

Tot slot hebben de leden van de GroenLinks-fractie nog een aantal vragen over het inzagerecht (artikel 29 ontwerpbesluit). Zoals het nu is vormgegeven, kent het inzagerecht veel en vage uitzonderingsgronden. Dreigt het hiermee niet te verworden tot een wassen neus? Kan de regering aangeven wat de precieze criteria zijn voor het toekennen van een inzagerecht? Hoe komt bijvoorbeeld iemand te weten dat zijn gegevens bij Europol zijn geregistreerd? Is het noodzakelijk dat een afwijzing van het inzagerecht wordt onderbouwd? Het lijkt de aan het woord zijnde leden van belang dat een dergelijke afwijzing deugdelijk wordt gemotiveerd. Is de regering het hier mee eens?

Ontwerpkaderbesluit over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken³

In het ontwerpkaderbesluit bescherming persoonsgegevens is sprake van de instelling van een tweetal uitvoerende comités. De leden van de **commissie voor de JBZ-Raad** vragen of de taken die deze comités zouden moeten uitvoeren (controle niveau gegevensbescherming in derde landen en in de lidstaten, alsmede het voorstellen van wijzigingen op het kaderbesluit) niet ook door één comité kunnen worden uitgevoerd. Voorts vernemen deze leden graag of er inmiddels meer duidelijkheid bestaat over de besluitvormingsprocedures in de comités. De regering stelde immers in het BNC-fiche te willen bevorderen dat alsnog sprake zou zijn van besluitvorming bij unanimité in plaats van de voorgestelde meerderheidsbesluitvorming.

Uit de geannoteerde agenda voor de JBZ-Raad van november 2007 begrijpt de commissie dat de Raad voornemens is te onderzoeken of de verschillende Europese toezichthouders gegevensbescherming kunnen worden samengevoegd. Het is haar echter niet duidelijk of, en zo ja hoe, de Europese Toezichthouder Gegevensbescherming bij dit initiatief is betrokken. Kan de regering hier meer duidelijkheid over geven?

De **SP**-fractie maakt zich met de commissie-Meijers zorgen over het voorgestelde kaderbesluit bescherming persoonsgegevens, verzameld in het kader van werkzaamheden van politieke en justitiële samenwerking in strafzaken.⁴ Het lijkt erop dat drie zaken nog onduidelijk zijn: om welke gegevens gaat het allemaal, wat is het beschermingsniveau van de verzamelde gegevens en komt er een klachteninstantie?

Volgens de commissie-Meijers is het kaderbesluit vooral een legitimatie voor verdere gegevensuitwisseling tussen de lidstaten, zonder overeenkomstige versterking van de rechtspositie van de burger. De commissie-Meijers vreest dat gegevens voor onrechtmatige doeleinden kunnen (en zullen) worden gebruikt. De regering probeert die vrees te relativiseren, maar, volgens de aan het woord zijnde leden, tot op heden met

³ COM(2005)475 – meest recent ontvangen raadsdocument: 14119/07

⁴ Zie bijvoorbeeld de brief van de commissie-Meijers, CM0615-I – 27 november 2006

datum 26 november 2007
kenmerk 132638.60U
blad 5

onvoldoende overtuiging. Graag horen deze leden van de regering overtuigender argumenten, vooraleer instemming met het kaderbesluit kan worden overwogen.

De leden van de **VVD**-fractie lezen in overweging 8 bis dat het beginsel van juistheid van gegevens moet worden toegepast in het licht van de aard en het doel van de specifieke verwerking. In de meeste wet- en regelgeving die ziet op bescherming van persoonsgegevens wordt het beginsel van juistheid opgevat als integriteit van gegevens en wordt er geen verband gelegd met aard en doel van de specifieke verwerking. Integriteit van gegevens houdt in dat gegevens niet kunnen worden gemuteerd of zijn gemuteerd. Daar heeft de aard en het doel niets mee te maken. Wordt in dit kaderbesluit afgeweken van deze gangbare uitleg?

Wat is de ratio en toegevoegde waarde van de bepaling, zoals geformuleerd in overweging 8 quater (vernietiging gegevensdrager)?

De aan het woord zijnde leden zouden voorts graag van de regering vernemen wanneer een mededeling door de rechterlijke macht aan particuliere instanties (overweging 10) opportuun zou zijn? Het is voorstelbaar dat behalve de politie- of douane-autoriteiten de staande magistratuur persoonsgegevens mededeelt aan particuliere instanties als dat nodig is om misdrijven te vervolgen of dreigingen af te wenden. De rechter lijkt hier geen rol te hebben. Aan welke situaties zou moeten worden gedacht?

De leden van de VVD-fractie menen ten slotte te begrijpen dat de Nederlandse regering, in tegenstelling tot de regering van andere lidstaten waaronder het Verenigd Koninkrijk, geen moeite zou hebben met de uitbreiding van de werkingssfeer van het ontwerpbesluit naar de bescherming van gegevens die in een strikt nationale context zijn verwerkt. Kan de regering dit standpunt toelichten? Naar het oordeel van deze leden zitten er namelijk nogal wat haken en ogen aan onverkorte nationale toepassing.

De leden van de **VVD**-fractie en van de **GroenLinks**-fractie wijzen op overweging 13 bis. Betrokkenen dienen op de hoogte te worden gebracht van het feit dat hun persoonsgegevens worden verwerkt, bijvoorbeeld via wetgeving. Dit is een erg summiere manier van op de hoogte brengen. Van betrokkenen kan niet worden verwacht dat zij alle wetgeving kennen. Is het geen goed idee om hier een meer serieuze invulling aan te geven, in lijn met bijvoorbeeld de wijze waarop naar Europese en Nederlandse wetgeving invulling wordt gegeven aan de informatieplicht (zie bijvoorbeeld artikel 33 en 34 Wbp)?

De leden van de **PvdA**-fractie vragen de regering om meer duidelijkheid te geven over de implementatie van het kaderbesluit in de nationale context. Hoe zal deze worden vormgegeven? En hoe lang denkt de regering nodig te hebben voor de omzetting?

Zoals hierboven ook reeds door de **GroenLinks**-fractie is aangehaald, wordt in overweging 24 bis verwezen naar verschillende andere regelingen. Het is deze leden echter niet duidelijk of het kaderbesluit bescherming persoonsgegevens voor de regelingen waarnaar wordt verwezen in alle gevallen buiten spel blijft, dan wel enkel wanneer de specifieke

datum 26 november 2007
kenmerk 132638.60U
blad 6

regelingen een strikter kader bevatten. Kan de regering dit toelichten?

De leden van de fractie van GroenLinks nemen met enige zorg kennis van de in artikel 3 lid 2 en artikel 12 van het ontwerpbesluit verwoorde ruime mogelijkheden voor lidstaten om verkregen data voor andere doeleinden te gebruiken dan waarvoor deze zijn verzameld. Kan de regering aangeven of de lidstaten in het algemeen, en Nederland in het bijzonder, voornemens zijn van deze bevoegdheid gebruik te gaan maken. Zo ja, aan welke doeleinden valt dan te denken?

Artikel 16 lid 2 bepaalt dat een lidstaat kan tegenhouden dat een andere lidstaat een betrokkene informeert. De aan het woord zijnde leden vragen zich af of dit niet niet met redenen omkleed gebeurd zou moeten worden? Wordt een dergelijke weigering ook in het (persoonsgegevens)dossier van de betrokkene opgenomen?

Naar het oordeel van de GroenLinks-fractie zou het inzagerecht (artikel 17) tevens van toepassing moeten zijn op het doel van de gegevensopslag. Deze leden constateren voorts dat lid 2 een groot aantal mogelijkheden schept om de toegang van betrokkene tot zijn eigen dossier te beperken. De motivering voor afwijzing zal, zo lijkt het, veelal op algemene gronden plaatsvinden. Graag vernemen deze leden van de regering hoe een en ander zich verhoudt tot artikel 41 van het Handvest voor de Grondrechten (recht op inzage in eigen dossier).

Deze leden constateren voorts dat de beroepsmogelijkheden voor de burger conform artikel 20 erg summier zijn. Ook zijn er te weinig beperkingen en garanties voor de verstrekking van gegevens aan derde landen conform artikel 27 van het ontwerpbesluit. Graag een reactie van de regering op deze beide punten.

De 'Working Party on Police and Justice' heeft in een advies d.d. 17 oktober 2007 geconcludeerd dat de nu voorliggende tekstvoorstellen wat gegevensbescherming betreft onder het niveau liggen van Conventie 108 van de Raad van Europa. De werkgroep wijst met name op de bepalingen omtrent het gebruik van gegevens van een andere lidstaat (artikelen 3 en 12) en het inzagerecht (artikel 17). Kan de regering ingaan op deze kritiek? Wat is het standpunt van het Europese Toezichthouder Gegevensbescherming over het onderhandelingsresultaat ten aanzien van het kaderbesluit? Wat is daarop de reactie van de Nederlandse regering en van de Raad?

Ontwerprichtlijn inzake de criteria voor toelating en verblijf van derdelanders die hooggekwalificeerde arbeid komen verrichten (Europese Blue Card)⁵

De **commissie voor de JBZ-Raad** deelt de bezwaren van de Nederlandse regering ten aanzien van de introductie van een Europese Blue Card. De voorgestelde geldigheidsduur van twee jaar is kort. Ook de mogelijke toepassing van een arbeidsmarkttoets lijkt eerder

⁵ COM(2007)637

datum 26 november 2007
kenmerk 132638.60U
blad 7

een belemmering te vormen voor een goede werking van de Blue Card dan een bevordering.

De leden van de **CDA**-fractie constateren tevreden dat de Europese Commissie in het voorstel benadrukt 'braindrain' uit ontwikkelingslanden te willen zoveel mogelijk te willen tegengaan. Kan de regering duiden hoe dit concreet zal worden vormgegeven?

Deze leden hebben voorts een vraag ten aanzien van de verlenging van de geldigheidsduur van de Blue Card. Naar zij begrijpen, kan een Blue Card eenmalig voor de duur van twee jaar worden verlengd. Welke mogelijkheden bestaan er voor de bezitter van de Blue Card na afloop van deze periode van twee maal twee jaar? Dient hij / zij dan terug te keren naar het land van herkomst of kan er bijvoorbeeld een nieuwe Blue Card worden aangevraagd in dezelfde of een andere EU-lidstaat?

De leden van de **SP**-fractie vragen waarom de regering van mening is dat de introductie van een Europese Blue Card een effectieve oplossing is voor een probleem. Graag horen zij hiertoe meer argumenten.

Op dit moment vinden deze leden de definiëring van het voorstel op een aantal punten vaag: zij zijn er bijvoorbeeld niet van overtuigd dat wordt voorzien in voldoende maatregelen om 'braindrain' of een 'battle of drains' te voorkomen. De kans op voortrekken van sommigen ten koste van achterstelling van anderen lijkt hen dan ook aanwezig. Opleiding en kansrijke praktijkervaring in de lidstaten zonder dat – met name – ontwikkelingslanden daardoor van hun relatief geringe laag van opgeleiden worden beroofd, moet, mits streng gereguleerd, wel mogelijk zijn.

Deze leden wensen voorts te benadrukken dat in dit verband een eenduidige definitie opgesteld dient te worden van het begrip kennismigrant.

De leden van de **SP**-fractie, alsmede de leden van de **GroenLinks**-fractie, verzoeken de regering in te gaan op de verschillen tussen de Green Card, zoals die in de VS bestaat, en de nu voorgestelde Blue Card.

De leden van de GroenLinks-fractie verzoeken de regering in dit kader met name in te gaan op de redenen waarom van het Amerikaanse systeem wordt afgeweken, bijvoorbeeld met betrekking tot het vereiste arbeidscontract en de maximale geldigheidsduur van twee jaar en de effecten die de regering daarvan verwacht. Geeft die maximumtermijn nog wel de mogelijkheid voor kennismigranten om een loopbaan door de gehele EU te doorlopen? Wat zijn nu de redenen waarom een kennismigrant met dit systeem de EU zou prefereren boven de VS of andere immigratielanden?

Deze leden zouden tot slot graag van de regering vernemen of zij bereid is de harmonisatie van de toelatingscriteria met betrekking tot de Blue Card ter wille te zijn?

datum 26 november 2007

kenmerk 132638.60U

blad 8

Ontwerprichtlijn inzake één enkele aanvraagprocedure voor derdelanders voor een verblijfs- en werkvergunning voor een lidstaat en een pakket rechten voor werknemers uit derde landen die legaal in een lidstaat verblijven⁶

De leden van de **CDA**-fractie constateren de terughoudendheid van de regering ten aanzien van de enkele aanvraagprocedure. Is de regering daarentegen niet bang voor concurrentie tussen de EU-lidstaten wanneer de aanvraagprocedures niet worden geharmoniseerd? Een en ander zou ertoe kunnen leiden dat andere lidstaten voor derdelanders aantrekkelijker zullen zijn / worden dan Nederland.

De leden van de **VVD**-fractie spreken graag hun steun uit voor het standpunt van de regering ten aanzien van de enkele aanvraagprocedure. Zij zijn van mening dat de bestaande procedurele scheiding tussen de verblijfs- en werkvergunning gehandhaafd dient te blijven.

Korthedshalve verwijzen de leden van de **SP**-fractie in dit verband naar de hierboven gemaakte opmerkingen ten aanzien van de Europese Blue Card. Zij zien voorts dat in de toelichting op deze richtlijn wordt gesproken over de mogelijkheid voor een nationale invulling. Deze leden zijn benieuwd hoe de regering de ruimte, die hierbij genomen kan worden, gaat opvullen.

Naar het oordeel van de fractie van **GroenLinks** is het voorstel om te komen tot één uniforme aanvraagprocedure voor tewerkstellings- en verblijfsvergunningen een goed voorstel. Het kan een belangrijke rol spelen bij het voorkomen van uitbuiting en illegale arbeid, alsmede van concurrentievervalsing. Waarom, zo vragen deze leden, is de Nederlandse regering zo terughoudend over de uniforme aanvraagprocedure? Dit is ook belangrijk voor de werkgever. Bovendien behoort deze procedure tot de set 'common safeguards and rights', waar de Nederlandse regering wel het nut van in ziet. Graag een reactie van de regering.

Ontwerprichtlijn over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven⁷

Onderhavig voorstel voor een ontwerprichtlijn dateert van september 2005 en is derhalve inmiddels ruim twee jaar in onderhandeling. De **commissie voor de JBZ-Raad** heeft uit diverse bronnen, waaronder de website van Statewatch, kunnen opmaken dat het voorstel inmiddels op verschillende punten is gewijzigd. Tot op heden heeft de commissie echter nog geen enkel raadsdocument van de regering mogen ontvangen, waarin wijzigingsvoorstellen zijn opgenomen. De commissie verzoekt de regering dan ook dringend het meest actuele raadsdocument, inclusief alle voetnoten, naar de Eerste Kamer te zenden. De commissie stelt zich op het standpunt dat, zolang zij niet volledig wordt

⁶ COM(2007)638

⁷ COM(2005)391

datum 26 november 2007
kenmerk 132638.60U
blad 9

geïnformeerd, een zorgvuldige inhoudelijke bespreking van de ontwerprichtlijn niet mogelijk is. Zij acht het des te noodzakelijker zo vroeg mogelijk te worden geïnformeerd, aangezien hier de medebeslissingsprocedure – en derhalve niet het instemmingsrecht – van toepassing is.

De **SP**-fractie benadrukt daarnaast dat goede samenwerking tussen de lidstaten van belang is en dat uniformiteit op zich aangewezen is vanwege de zogenaamde achterdeurproblematiek. De aan het woord zijnde leden waarschuwen echter dat het onjuist is wanneer minimumnormen worden toegerekend als maximale beschermingsregels. Dit houdt in dat de mogelijkheid moet blijven bestaan dat lidstaten verdergaande bescherming kunnen bieden. Het opstellen van minimumnormen betekent naar het oordeel van deze leden dat een lidstaat de bevoegdheid heeft boven het minimum uit te komen, en rechtvaardige regels op te stellen indien dat wenselijk wordt geacht. Begrijpen de leden van de SP-fractie het goed, dat daadwerkelijk de mogelijkheden stevig worden ingeperkt, en dat Europees geregeld gaat worden welke dwangmaatregelen gebruikt gaan worden om mensen uit te zetten en wanneer en hoe vreemdelingen in detentie geplaatst worden?

Groenboek bioparaatheid⁸

Op 8 oktober jl. ontving de Eerste Kamer de kabinetsreactie op het Groenboek Bioparaatheid. De **commissie voor de JBZ-Raad** wenst bij deze nadrukkelijk haar steun uit te spreken voor het op pagina 4 van de kabinetsreactie verwoorde standpunt van de Nederlandse regering, dat eventueel Europees beleid op dit terrein slechts aanvullend kan zijn.

De leden van de SP-fractie voegen hier nog aan toe, dat het vanuit een risicomanagement-argument niet altijd logisch is om biologische en chemische gevaren gescheiden te behandelen. Zowel op gebied van risicoanalyse, risicoperceptie en risicopreventie bestaan immers veelal dezelfde bronnen, wegen, methoden e.d.

Deze leden achten het van belang, dat naast de internationale samenwerking waarnaar het Groenboek verwijst, ook afstemming plaatsvindt met de VN Organisatie voor het Verbod op Chemische Wapens (OPCW) en de in oprichting zijnde tegenhanger op het gebied van biologische wapens. Het valt deze leden overigens op dat de termen gevaar en risico onjuist worden gehanteerd, aangezien volgens de stelregel gevaar maal expositie leidt tot risico.

⁸ COM(2007)399

datum 26 november 2007
kenmerk 132638.60U
blad 10

De leden van de commissie zien de beantwoordingen van hun vragen met belangstelling tegemoet.

Hoogachtend,

M.J.M. Kox
Voorzitter van de vaste commissie voor de JBZ-Raad van de Eerste Kamer der
Staten-Generaal

Een eensluitende brief is verzonden aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de staatssecretaris van Justitie.